

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, v řízení o žalobě podané na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením, o návrhu Krajského soudu v Brně na postup podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 16/2014,

t a k t o :

Věc vedená u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 16/2014 **se p ř i k á z u j e** Krajskému soudu v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 6. 1. 2014 domáhal, aby místopředsedovi Krajského soudu v Brně bylo zakázáno pokračovat v porušování žalobcova práva na zákonného soudce a dále aby bylo žalovanému přikázáno obnovit stav před zásahem ke dni zadržení žalobcova odvolání ze dne 30. 10. 2013, a neprodleně předat toto odvolání příslušnému samosoudci či odvolacímu senátu.

[2] Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 8. 1. 2014, č. j. 10 Na 1/2014 - 3, postoupil věc Krajskému soudu v Brně s odůvodněním, že žalobce označil jako žalovaného Krajský soud v Brně. Dle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je místně příslušným soudem ten soud, v jehož obvodu se nachází sídlo žalovaného.

[3] Krajský soud v Brně předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 s. ř. s. Předmětem žaloby je tvrzený nezákonný zásah, pokyn nebo donucení tohoto soudu, resp. jeho soudního funkcionáře. Tato skutečnost zavdává objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů správního úseku Krajského soudu v Brně.

[4] Žalobce svého práva vyjádřit se ve smyslu ustanovení § 9 odst. 3 s. ř. s. k tomu, kterému soudu má být věc přikázána, nevyužil.

[5] Nejvyšší správní soud shledal návrh Krajského soudu v Brně na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu důvodným.

[6] Ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. upravuje povinnost Nejvyššího správního soudu přikázat věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Jedná se o tzv. delegaci nutnou, která je tedy

podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, který má věc jako soud věcně a místně příslušný projednat a rozhodnout.

[7] Ke vztahu objektivní pochybnosti o nepodjatosti soudců Nejvyšší správní soud odkazuje na rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 – 70 (všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), ve kterém soud vyslovil, „*že vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoli na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít o jeho nepodjatosti pochybnost*“. V tomto ohledu je vhodné poukázat i na obecnou právní zásadu „*nemo iudex in causa sua*“, dle které nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci, a ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt. Tato pravidla jsou obecně uznávána jako zásady spravedlnosti a to i tehdy, jestliže nejsou normativně vyjádřena v pozitivním právu (srov. Knapp, V. Teorie práva, C. H. Beck, Praha 1995, str. 83).

[8] S ohledem na skutečnost, že žaloba směřuje proti Krajskému soudu v Brně a jeho místopředsedovi a Krajský soud v Brně je současně správním soudem, který by měl ve věci rozhodnout, lze mít důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců tohoto soudu.

[9] Pouhá skutečnost, že žalovaným je krajský soud, automaticky neznamená, že by v takovéto věci všichni soudci specializovaných senátů tohoto soudu byli vyloučeni z projednávání a rozhodnutí (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2012, č. j. Nad 101/2012 – 18). Důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců příslušného soudu lze mít však z toho důvodu, že předmětem řízení je tvrzený nezákonný zásah, pokyn či donucení místopředsedy Krajského soudu v Brně. Skutečnost, že by soudci Krajského soudu v Brně měli posuzovat činnost místopředsedy soudu, který může v zákonem stanovených případech vůči nim vykonávat úkoly státní správy, je důvodem pro vyloučení těchto soudců z projednání a rozhodnutí věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 – 70 nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2013, č. j. Nad 49/2013 - 13).

[10] Vzhledem k důvodnému vyloučení všech soudců specializovaných senátů Krajského soudu v Brně jsou splněny podmínky pro delegaci jinému krajskému soudu stanovené v ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přikázal věc Krajskému soudu v Ostravě, který je geograficky nejbližší soudu, který by měl ve věci rozhodovat podle zákonných kritérií.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. dubna 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu